

Ewa.

Gotowa na wszystko, aby zjeść zakazany owoc.

1. Modlitwa na rozpoczęcie
 - modlitwa do Ducha Świętego

2. Fragmenty do zapoznania się
 - Pismo Święte: Rdz 1-4
 - KKK: 369, 371, 372, 399, 400, 404, 410, 411, 766

3. Metody aktywizacji
 - Można wydrukować obraz przedstawiający Adama i Ewę/samą Ewę/scenę wygnania z Raju, pociąć i zrobić z nich puzzle – prosząc aby na początku spotkania uczestnicy ułożyli cały obraz

4. Wstęp do spotkania
 - **Jak powstał człowiek? Co mówi na ten temat Pismo Święte?**
 - dwa opisy stworzenia człowieka (pierwszy opis stworzenia (Rdz 1, 26-28) jest chronologicznie późniejszy (młodszy) od drugiego (Rdz 2, 7-22)
 - charakter pierwszego opisu stworzenia jest „bardziej teologiczny”, odnosi się on bowiem do określenia istoty człowieka względem Boga - „Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył”
 - Rdz 1, 27: prawda o człowieku (że został stworzony na obraz Boga) odnosi się zarówno do mężczyzny, jak i kobiety: „na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę” (oboje zostają stworzeni szóstego dnia)
 - w świetle tego opisu nie można zredukować człowieka wyłącznie do „świata”, nie można go zrozumieć i wytłumaczyć wyłącznie przez pryzmat widzialności, namacalności, itp. O ile człowiek jest ściśle ze światem widzialnym związany, to opis biblijny mówi o jego podobieństwie do Boga a nie reszty stworzeń
 - Bóg im pobłogosławił mówiąc: „bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną” (Rdz 1, 28)
 - drugi opis mówi o tym, że „Pan Bóg ulepił człowieka z prochu ziemi i tchnął w jego nozdrza tchnienie życia” (Rdz 2, 7), osadził go w ogrodzie w Eden, aby go uprawiał i doglądał, ale zabronił mu jedynie spożywania owocu z Drzewa Poznania Dobra i Zła; w tym opisie kobieta zostaje stworzona później z żebra mężczyzny

- **Imiona pierwszych ludzi**

- imię Adam wywodzi się od hebrajskiego słowa *Adamah*, co znaczy „ziemia” (Rdz 2, 7). Biblia tego pierwszego człowieka nazywa właśnie „adam” (człowiek), lecz od chwili stworzenia pierwszej kobiety zaczyna nazywać go mężczyzną: hebr. „iš” w relacji do „išša” (kobiety) (ciężko oddać to w dzisiejszym języku polskim, porównanie z Biblią Jakuba Wujka – „mąż” i „mężyna”)
- imię Ewa w języku hebrajskim *Hawwā* oznacza „dająca życie” („stała się matką wszystkich żyjących” (Rdz 3, 20))
- wyraz „adam” oznacza człowieka, który reprezentuje ludzkość; „iš” i „išša” podkreśla odmiennność płci
- Ewa jako pramatka i Adam jako praojciec

5. Co wiemy o biblijnej Ewie?

- Kim była; gdzie żyła; jakie miała dzieci; jak ją sobie wyobrażamy; jaka mogła być przed skosztowaniem owocu a jaka po?
- Czy historia zna kogoś, kto byłby obarczony winą bardziej niż ona? ;)
Czy przez to powiedzenie „wszystkiemu winne są kobiety” jest prawdziwe?
Jakie stereotypy się wiążą z tą historią?
Co takiego zrobiła? Gdzie mógł być wtedy Adam? Jakie były tego konsekwencje? (Rdz 3, 14-24)

6. Czego uczy nas historia Ewy?

1) STWORZONA NA OBRAZ I PODOBIENSTWO BOGA

- „Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę” (Rdz 1, 27)
 - **KKK 369** „Równość i odmiennosc chciane przez Boga”;
 - nasze człowieczeństwo realizuje się w łączności między kobietami a mężczyznami, osiągają je wspólnie - „jedno dla drugiego”
 - Chodzi o dostrzeżenie roli, jaką Bóg przeznaczył płci przeciwnej w moim życiu; o zauważenie jej i docenienie, w jaki sposób buduje moje człowieczeństwo (pytanie: czy Bóg ma płęć? A może obie płcie? -> **KKK 370**)
- **KKK 371, 372** „Jedno dla drugiego” – „Jedność we dwoje”

Mężczyzna i kobieta mają taką samą godność!

2) JESTEŚMY STWORZENI DO WSPÓLNOTY

- „Nie jest dobrze, aby mężczyzna był sam” (Rdz 2, 18)
- Czy w dziele stworzenia (przecież doskonałym) był brak, którego Bóg nie przewidział i stąd myśl, żeby stworzyć kobietę? Nie, jeśli założymy, że od początku wolą Boga było stworzenie kobiety i mężczyzny.
- Kobieta od zawsze była chciana i wymarzona przez Boga. Przez jej późniejsze pojawienie się Bóg pragnie człowieka czegoś nauczyć: potrzebujemy siebie nawzajem! Będzie w nas taka pustka, której nie zapełni kot, pies, motyl ani nawet słoń (Rdz 2, 20). Stwórca to przecież Bóg miłości, a zatem człowiek, stworzony na Jego obraz i podobieństwo, jedynie w miłości odnajdzie swoją pełnię. Zanim pojawi się kobieta, Bóg pozwala, aby mężczyzna przekonał się, że w całym doskonale pięknym świecie nie znajdzie tego, za czym tęskni jego serce.

Bóg daje poznać człowiekowi, że jest powołany do wspólnoty!

- „Uczynię mu zatem odpowiednią dla niego pomoc” (Rdz 2, 18)
 - Może się to nam niewłaściwie kojarzyć z kimś podległym, słabym, „służącą”. Nic bardziej mylącego. To hebrajskie wyrażenie „odpowiednia dla niego” można by przetłumaczyć jako „pomoc odpowiadającą mu”. Odpowiadającą w godności, wartości, pozycji. „Kobieta, którą Bóg kształtuje z żebra wyjętego z ciała mężczyzny i którą przyprowadza wywołuje u niego okrzyk podziwu, miłości i jedności” (KKK 371) (Rdz 2, 23)

3) GRZECH I JEGO KONSEKWENCJE

- „Gdy zaś mężczyzna i jego żona usłyszeli kroki Pana Boga przechadzającego się po ogrodzie w porze powiewu wiatru, skryli się przed Panem Bogiem wśród drzew ogrodu” (Rdz 3, 8-10)
 - **KKK 399, 404!**
 - Adam i Ewa boją się Boga. Utworzyli sobie jego fałszywy obraz, widząc w Nim Boga zazdrosnego o swoje przywileje. (KKK)
 - Jak często my ulegamy pokusie, żeby skryć się przed Bogiem kiedy zgrzeszymy? Bóg nas szuka, woła do nas, a my z poczuciem towarzyszącego wstydu go unikamy. To jest myślenie, które podsuwa tak jak wtedy Ewie i Adamowi wąż.
 - Na przykładzie Ewy możemy zobaczyć jak działa szatan. Oferuje *pozorne dobro*. Małymi krokami. Od małego kłamstwa „ze wszystkich drzew tego ogrodu”, „...a nawet go dotykać”, itd. Ewa chciała być jak Bóg, czy to coś złego? Chęć bycia jak On, wchodzenie w Jego kompetencje towarzyszy nam po dzień dzisiejszy.

Bóg nie opuszcza człowieka po jego upadku.

- Bóg daje człowiekowi nadzieję! Fragment Księgi Rodzaju, który zapowiada w tajemniczy sposób zwycięstwo nad złem oraz podniesienie człowieka z upadku nazywa się *Protoewangelią*. (KKK 410) A Ojcowie Kościoła widzieli w tej Niewieście, Matkę Chrystusa – „Nową Ewę”. (KKK 411)
- „Ku twemu mężowi będziesz kierowała swe pragnienia, a on zaś będzie panował nad tobą” (Rdz 3, 16)
 - pierwotnie powołani byliśmy do bycia razem, do wspólnego panowania, do miłości, jedności i zachwytu sobą nawzajem; grzech sprawił, że jedno chce panować nad drugim

4) DAJĄCA ŻYCIE

- „Mężczyzna dał swojej żonie imię Ewa, bo ona stała się matką wszystkich żyjących” (Rdz 3, 20)
 - Mogłoby się wydawać, że grzech wszystko przekreślił. Pozostaje rozpacz, strach i łzy. Bóg przeklina węża i oznajmia ludziom, jakie poniosą konsekwencje nieposłuszeństwa. Do tego błogostawieństwa, które wcześniej było udziałem kobiety i mężczyzny wkradła się gorycz. Jednak Bóg nie wycofuje się z tego. Jest wierny, mimo że my nie jesteśmy.
 - Bóg, który jest dawcą wszelkiego życia pozwala na udział w przekazywaniu życia. Słowa, które Bóg kieruje do niej po grzechu dotyczą właśnie tego daru. Grzech wprowadza ból i cierpienie w rzeczywistość. Istota daru przekazywania życia się jednak nie zmienia – kobieta ma w tym ogromny udział, to ona nosi pod sercem życie.
 - Aby stworzyć kobietę, Bóg nie używa już prochu ziemi, martwej materii, ale tworzy ją z żywego ciała mężczyzny, może to aluzja do jej „życiodajności”?
 - Kiedy przychodzi na świat jej pierwszy syn, Kain, odkrywa niezwykłość otrzymanej siły macierzyństwa, którą przypisuje Bogu: „Otrzymałam mężczyznę od Pana” (Rdz 4,1), ponieważ to Bóg jest dawcą życia

Bóg nie wycofuje się z obietnic!

7. Zakończenie

- Bądźmy z Bogiem i wobec Niego szczerzy! Nie kręćmy, nie szukajmy winnych naszych grzechów („niewiasta, którą postawiłeś przy mnie”, itd.) tylko umiejmy stanąć w prawdzie przed sobą, ale i przed Nim. To On jest Bogiem Miłości. Wiemy też, jak niekiedy trudno jest się zachwycić drugim człowiekiem, nieraz wydaje nam się, że między kobietami a mężczyznami jest przepaść. Kiedy mówimy o rozłamie w

Kościół, pewnie przychodzi nam do głowy różne schizmy, Marcin Luter, itd. Jednak wydaje się, że pierwszy rozłam miał miejsce między mężczyzną i kobietą. Między tymi, którzy mieli być jedno, być za siebie odpowiedzialni, wspólnie żyć i troszczyć się o Boże stworzenie doszło do rozdarcia. Bóg nie pozwala w tym wszystkim, aby kobieta sama odpowiadała za popełniony czyn, On wie co zaszło, jaka jest rola mężczyzny i gdzie zawinił, i wie, gdzie leży grzech kobiety. Adam nie może powiedzieć, że to go nie dotyczy. I ważne, tu nie chodzi o konkretną parę u początków historii. Pod tą historią znajduje się uniwersalna prawda o nas. Mówi o Bogu, który jest Stwórcą wszystkiego co żyje i darze godności, który każdy z nas trzymał.

8. Modlitwa na zakończenie

Panie Boże,

Dziękujemy Ci za to spotkanie, za nasze otwarte serca i głowy. Dziękujemy za Twoją miłość wobec nas, za miłość tak wielką, że nawet kiedy jesteśmy nieposłuszni Twoim słowom, Ty nas nie opuszczasz ale cierpliwie czekasz na nasz powrót. Przepraszamy Cię za naszą pychę i za to, że chęć bycia pierwszym, mocniejszym, ważniejszym, lepszym przysłania nam drugiego człowieka; że zamiast patrzeć na siebie z zachwytem jak na prawdziwie doskonałe Boże stworzenie, patrzymy z wyrzutem, pogardą, nieufnością i chęcią zdominowania. Daj nam dobry Boże, abyśmy nie zapominali, że każda i każdy z nas są stworzeni na Twój obraz! Jak Ewa została utworzona z boku śpiącego Adama, tak Kościół narodził się z przebitego serca Chrystusa, który umarł na krzyżu. Niech Duch Święty pomnaża w nas miłość wzajemną i troskę o uczestnictwo w życiu Bożym. Amen.

- *Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu. Biblia Tysiąclecia; Wyd. Pallottinum; Poznań (2007)*
- *Katechizm Kościoła Katolickiego; Wyd. Pallottinu; Poznań (2020)*
- *Gotowe na wszystko. Kobiety Starego Testamentu. Robert J. Strand; wyd. Vocatio; Warszawa (2011)*
- *Kobiety, które kochał Bóg; Maria Miduch; wyd. WAM; Kraków (2018)*
- *Mężczyznę i niewiastę stworzył ich. Odkupienie ciała a sakramentalność małżeństwa; św. Jan Paweł II; wyd. AA; Kraków (2020)*